

Publicerad 2011-03-15 00:27 av Lasso

lite erotiskt... ja bara som ni vet

De var bråttom

De var bråttom Kafferast den är bara 15 minuter

Hon hade kommit dit som utsättare, och han hade genast sett henne. Hon hade sett han med, det skilde lite i år, han hade ingen ring, det är märkligt men tjejer kollar alltid sånt, vänstra handens ringfinger.

Ja inte bara han tittade. på ett bygge kan fortfarande tjejer se ut nästan hur som helst det är alltid nån som visslar. Här visslade de inte, inte för att de inte ville men det skulle kunna bli ett himla liv, av det hon var dessutom vacker.

Men hon gick där, utsättare och små verkare la an, räknade med att, de skulle få, de skulle kunna. De bjöd henne på lunch, men va fasen, hon hade sett nåt annat. En av snickarna en lång, lite kraftig men med pondus som få. När han slog med hammaren verkade hela huset röra sej, han älskade "hammar jobb" de syntes. Hn älskade att se honom spika, och han älskade när hon såg. Han tog i mer, och för varje slag han slog så var det som om han nästan gjorde ett juck, in i hennes själ om inte annat. Stod hon och tittade på han när han jobbade så gick hon därifrån, våt och vrål kåt.

Gips, golv och allt det andra var numer, nästan alltid skruvat. Och han brukade ibland säga att "väggen är lika skruvad som en verkare". Han sa t o m en gång att "den spik han fått upp var lika huvudlös som en verkare" det var då, när de alla stod där dessutom, hela tjänstemanna skaran.

Platschefen blev så förbannad så han kallade in snickaren, snickaren kom in, men muskler som svällde utan för sin T tröja och, han skulle "tuktas" det var den inställningen som var. Men han böjde sej inte, han bad ärligt och öppen om ursäkt om det känts förolämpande men lovade inte att inte säga nåt liknande igen. De hörde det, alla i sina små rum, de hörde männens prat, de hörde honom försöka få ett övertag, men slutliga svaret var "om det inte funkar så får jag väl sluta då, jag kan börja söka nytt jobb redan imorgon". Men det ville inte platschefen han ville inte mista snickaren, den enda som kunde allt, de unga tupparna var inga snickare, de luktade herrparfym om dagarna och gick runt med, batterborrmaskiner.

De kallade dessutom dom för skruvdragare och kunde knappt sätta upp ett snöre. Till råga på allt så hade de aldrig nästan hammaren, vare sej i bakfickan eller

Dessa små pojkar var inga män, inga byggnadsarbetare, de gick där med sina stordisplay telefoner om dagarna, till och från lunchen, och troligen när de satt där med, vid sina bord.

Hon rent av föraktade dom, tålde inte deras skämtförsök eller vad de nu försökte med, nån hade sagt att hon kanske var, lebbba. Hon gav inte nåt besked ingen frågade men hon hade kunna ge besked ändå. Men hon gjorde det inte. Hon var helt ointresserade av de andra tjänstemännen, och snickarna. Hon ville ha honom... gick alltid ut till honom, när han skulle ha nåt besked. En utsättning eller nåt...

Hon frågade honom ”var det här de skulle va utsättning” sa hon... han tittade på henne leende och svara ”ja eller på” kanske... och hon rodnade.

Hon hade jobbat på byggen i flera år, lärt sej att va tuff och hon mindes inte när hon sist rodnat, men nu... skiftade hennes ansikte och hon nästan svettades... av sin inre hetta.

Hon förbannade sej själv för va fasen, vad var det med honom som var speciellt, hon hade sett hans blickar med, då hon stod där själv hade han oblygt nästan klätt av henne med blicken, hon gjorde det med han med, hon ville springa fram, kyssa honom, slita av honom tröjan och med sina händer riva honom på ryggen. Riva denna kraftiga, håriga och ofta svettiga rygg med sina naglar. Sen ville hon knulla med honom, ta ut hans och smeka den, peta ner honom på rygg och rida honom, rida rida rida... fasen tänkte hon, jag är tokig.

Så varför var hon så här... men hon älskade när han såg på henne med intresserade ögon, han rökte inte, han snusade inte och, han var så himla mycket som ””en sån karl” likt sången som Lill Lindfors gjort.

Men en dag, före kaffet, så gick hon ut, hon mötte de andra grabbarn på vägen dit, så hon visste att han var själv, nu... och han sa det ”nu är det bara vi här” sa han... när hon kom till rummet han var i.

Gör de nåt blir du kanske rädd, sa hon, du kanske är rädd för kvinnor?

Han log, och hon log, ”tror du det” sa han då, ”tror du verkligen det”?

Han gick emot henne, herre vad stor han är, tänkte hon, han var huvet högre och lite till, men han böjde sej ner, kysste henne och hon besvarade villigt hans kyss. De kysstes han sökte med sina händer över hennes kropp, han knäppte upp jeansen men hon lära hjälpa honom med att öppna... och hon öppnade själv, så vred han henne runt och hennes handflator i väggen och så tryckte han in den mellan hennes särade ben, hon stod med jeansen vid fötterna.... Hon hade lossat hans med, hans brallor var i samma läge, och hon njöt fullt ut, liksom han, ingen av dom var långtjmare idag, de var bara ett par hårda minuter sen väste han ”jag kommer i dej nu,” väste han i hennes öra. Hon svarade viskande ”ja jag vill det kom” sen kom hon och han mitt i, hennes.... ”kommande”....

Sen var det slut, han stod där och kände sig lycklig, dum men lyckligare än på länge.. och hon, ja så hade hon aldrig blivit tagen, så här hade hon aldrig känt. Han tog sin hand, kände på henne, hennes ännu våtkåta blygdläppar. Hon kände på hans stolthet som nu var i slaknade, den kändes inte som om, den var så stor, som hon först känt de som. Hon tog upp en näsduk, torkade av hans kuk, och när hon drog upp sina egna kläder så la hon denna sen, i trosorna för att suga upp fukten.

Det här var det bästa jag vart med om, sa han och kysste henne... ”jag älskar dej” viskade hon och kysstes tillbaks. Så stod de och höll om varann en lång stund medans de hörde hur de andra kom närmare. Och de drog sej från varann, men under resten av dagen väntade de och tänkte, såg på varann när de kunde och det var en het, eftermiddag. Han kände sej som, en hon visste inte vad, som om det var dom, ett självklart ”dom”....